

עמיחי שולזינגר ז"ל

בן דבורה ומשה-שמחה, נולד ביום א' בסיוון תרפ"ז (1.6.1927) בתל אביב והיה הבן הראשון בכפר גנים, פתח תקוה.

למד בבית הספר היסודי "נצח ישראל" בפתח תקוה ועבד בבית החרושת ליציקה וב"כותנה" עד להתגייסותו לצבא. בהיותו בן שלוש התייתם מאביו ועל כן נאלץ לצאת לעבודה מייד עם גמר לימודיו בבית הספר היסודי.

היה חבר ב"מכבי" פתח תקוה, חבר "מכבי אש" ואח"כ הצטרף ל"נוער העובד". בתנועתו ובמקום עבודתו התחבב על חבריו כחבר טוב ומצטיין בעבודתו. מנעוריו היה חבר הגדנ"ע והחי"ש.

באוקטובר 1947, בשעה שנשקפה סכנת פלישה של כנופיות ערביות לצפון הארץ, התנדב ויצא לשם, ולאחר ששב, לא עבר זמן רב והוא התגייס לשירות מלא בחטיבת "כרמלי" והשתתף בכיבוש עכו, סמריה, כברי, ביריה, תרשיחא וציפורי. פעולתו האחרונה בקרבות היתה ביום כ' בתשרי תש"ט (23.10.1948) במשלט שייח' עבד החולש על מנרה וכביש הצפון. "צבא ההצלה" של קאוקג'י תקף את המשלט, הסתער על מחלקתו של עמיחי וגרם לה לאבידות, לאחר שנחשף אגפה והיא נאלצה לסגת. עמיחי נפצע בחזהו ובגלל האש החזקה לא יכלו להוציאו משדה הקרב. כעבור מספר ימים, לאחר מבצע "חירם" שטיהר את הגליל מצבאות האויב, נמצאה גופתו והובאה למנוחת עולמים בקבר ישראל בבית הקברות הצבאי בראש פינה. בן 21 בנופלו.

